

***PEDAGOGISCH CONCEPT:
DIENST HERSTELGERICHTE EN CONSTRUCTIEVE
MAATREGELEN DIVAM***

1. Inleiding.

Situering in de organisatie

DIVAM is een afdeling van de Vereniging Ons Tehuis voor Zuid-West-Vlaanderen. De Vereniging Ons Tehuis voor Zuid-West-Vlaanderen is een samenwerkingsverband van de O.C.M.W.'s van Ieper, Kortrijk, Poperinge, Waregem en Wervik.

Deze vereniging omvat een aantal hulpverleningsvormen mogelijk binnen de bijzondere jeugdbijstand:

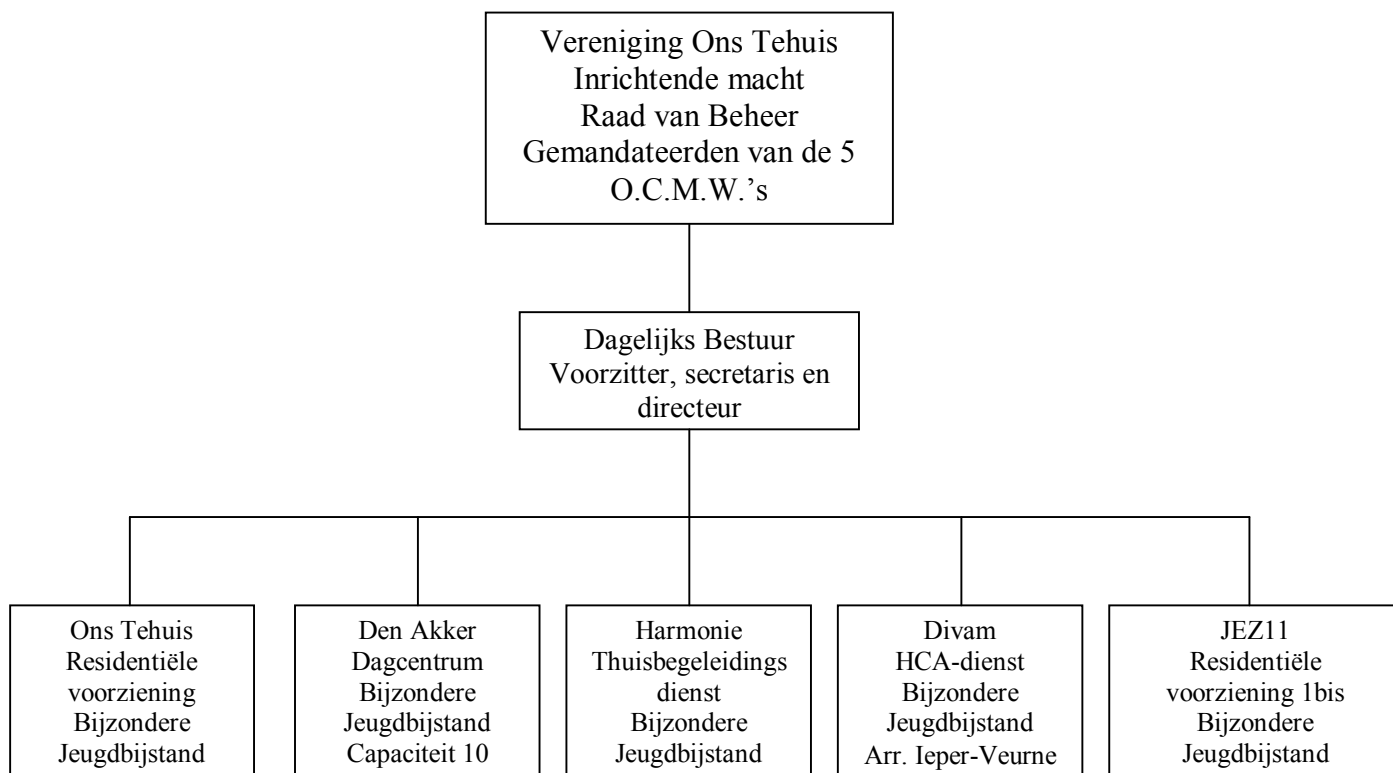
- een begeleidingstehuis (residentieel): Ons Tehuis
- een dagcentrum (semi-residentieel): Den Akker
- een thuisbegeleidingsdienst (ambulant): Harmonie
- een proeftuinproject voor meisjes: JEZ11
- de Dienst Ieper-Veurne voor Alternatieve Maatregelen (DIVAM)

DIVAM staat in voor een ambulante werkvorm binnen de bijzondere jeugdbijstand: alternatieve maatregelen.

Organigram van de voorzieningen:

Vereniging Ons Tehuis voor Zuid-West-Vlaanderen
Samenwerkingsverband tussen 5 O.C.M.W.'s:
Ieper, Kortrijk, Poperinge, Waregem, Wervik

Organigram van de voorzieningen

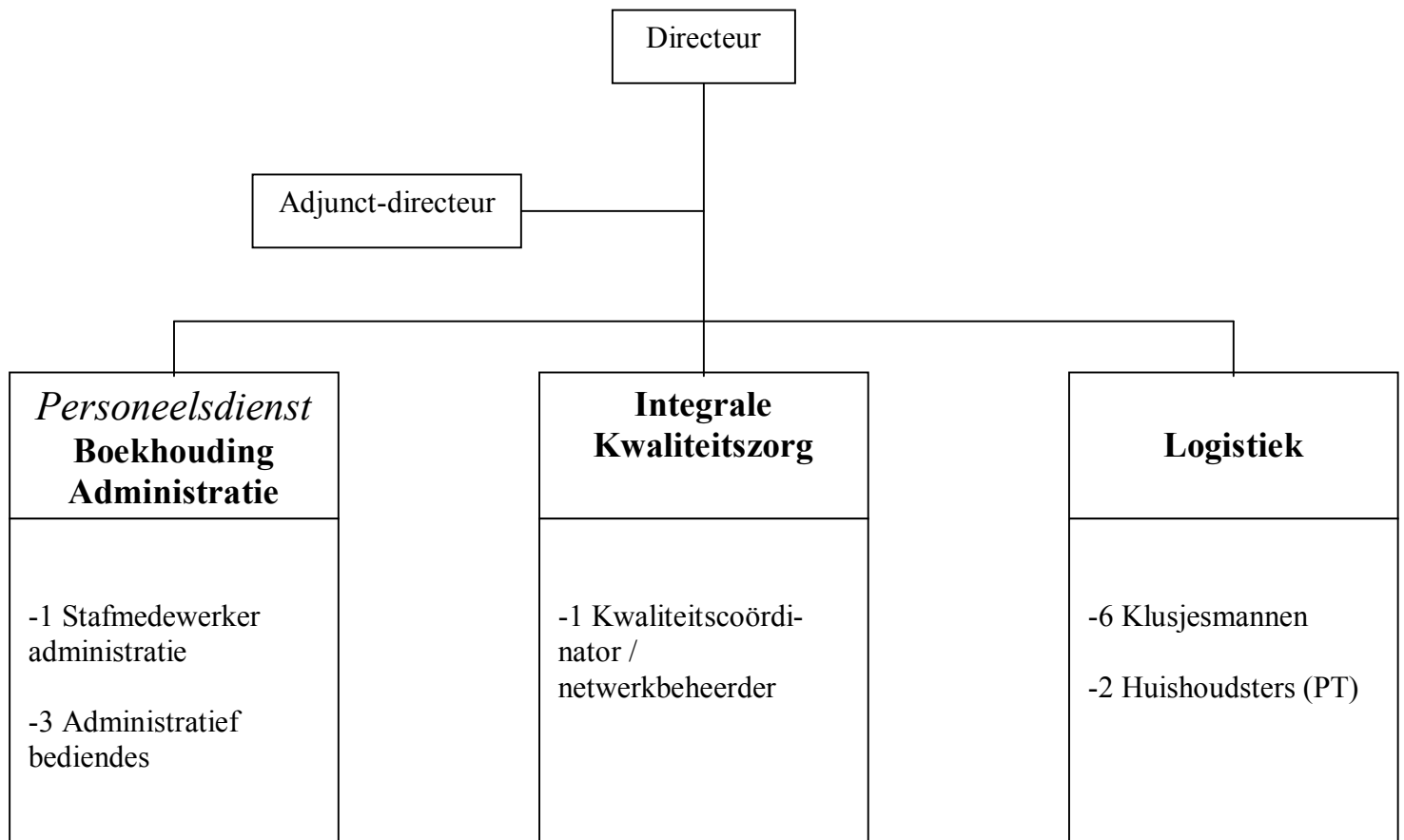

De organisatiestructuur van de Vereniging Ons Tehuis is gebaseerd op het unit-model. Elke entiteit of unit krijgt een zo groot mogelijke autonomie en zelfverantwoordelijkheid binnen de grenzen van de missie en doelstellingen van de organisatie. Voor een meer uitgebreide situering van het organisatiemodel verwijzen we naar de tekst in het kwaliteitshandboek, in bijlage toegevoegd: organisatorische visie: unit-model en resultaatgerichte functieomschrijvingen en resultaatgerichte afspraken.

Naast de eenheid in missie en visie wordt elke unit ondersteund door de centrale diensten van de Vereniging Ons Tehuis:

- directie;
- boekhouding en administratie;
- personeelsbeleid;
- integrale kwaliteitszorg;
- technische dienst.

Organigram van de centrale diensten:

De unit DIVAM

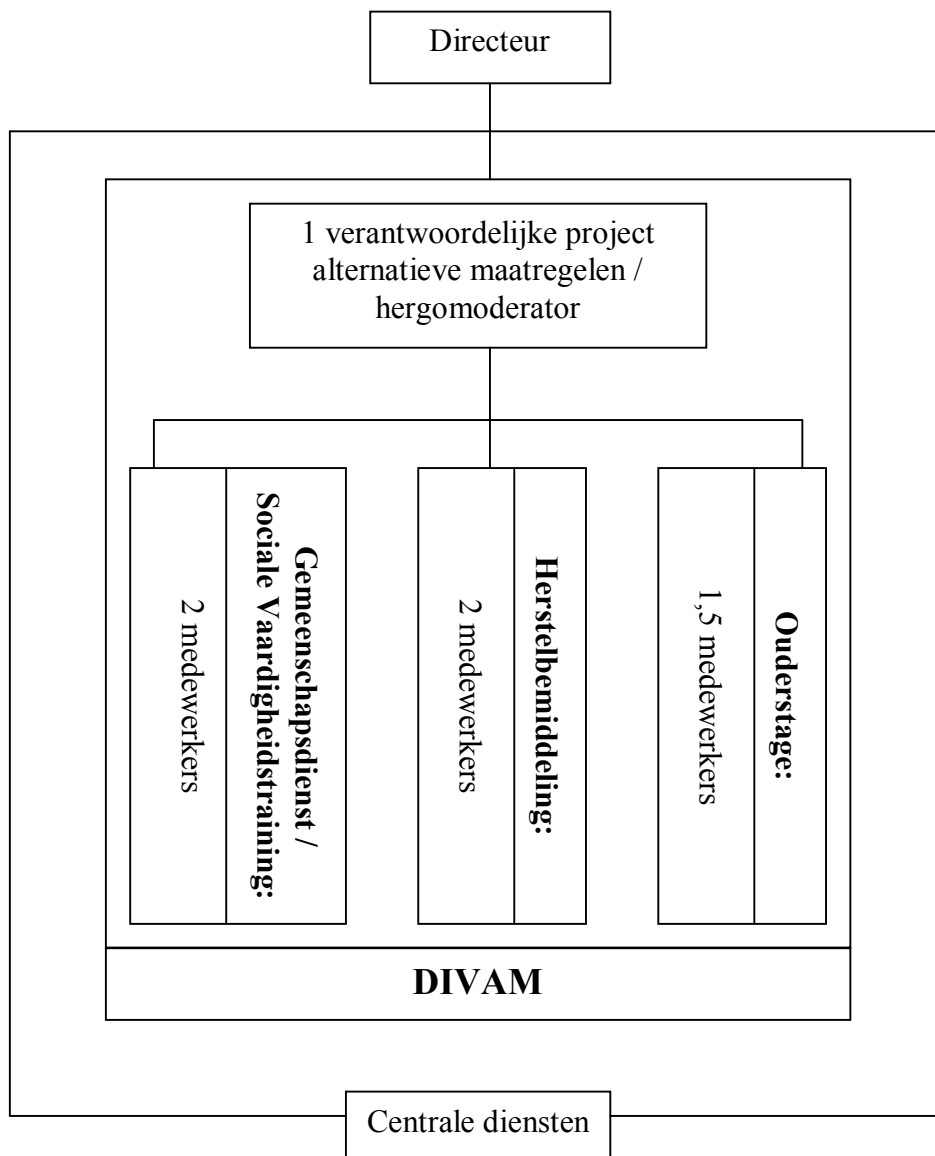
DIVAM staat binnen de Vereniging Ons Tehuis in voor een ambulante werkvorm, nl. de herstelgerichte en constructieve maatregelen gemeenschapsdienst, sociale vaardigheidstraining, herstelbemiddeling, herstelgericht groepsoverleg en ouderstage.

De dienst situeert zich op het domein van het begeleidingstehuis Ons Tehuis in de Poperingseweg 30, 8900 Ieper en heeft de gerechtelijke arrondissementen Ieper en Veurne als werkingsgebied.

De personeelsomkadering ziet er als volgt uit:

- 1,5 VTE ouderstage
- 2 VTE herstelbemiddeling
- 1 VTE gemeenschapsdienst
- 1 VTE sociale vaardigheidstraining
- 1 VTE coördinatie/herstelgericht groepsoverleg

Organigram van DIVAM:

De accommodatie

DIVAM is gesitueerd binnen de residentie Ons Tehuis aan de rand van Ieper en is makkelijk te bereiken met de fiets, auto en openbaar vervoer.

Met de auto is er een ruime parkeerplaats voorzien op het domein van Ons Tehuis.

De projectmedewerkers beschikken over een ruime bureau met het nodige computermateriaal. Tevens zijn er spreekruimtes beschikbaar om jongeren, benadeelden en ouders te ontvangen.

Voor jongeren die afkomstig zijn uit het arrondissement Veurne kan DIVAM een beroep doen op het OCMW De Panne waar er gesprekken kunnen plaats vinden in een aparte ruimte.

2. Doelgroep en doelstelling.

Doelgroep

De doelgroep van de Dienst Ieper-Veurne voor Alternatieve Maatregelen bestaat uit

- Jongeren (jongens en meisjes) die aan volgende voorwaarden voldoen:
 - tussen 12 en 18 jaar zijn;
 - woonachtig zijn in de gerechtelijke arrondissementen Ieper en Veurne;
 - een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd.
- (minderjarige) benadeelden die vanuit het parket/jeugdrechtbank een aanbod herstelbemiddeling of herstelgericht groepsoverleg krijgen;
- Ouders die worden aangemeld voor het volgen van een ouderstage.

Zedendelicten worden doorverwezen naar het gespecialiseerde project 'Exit'.

Doelstelling

De globale doelstellingen van DIVAM kaderen binnen de missie en maatschappelijke visie van de Vereniging Ons Tehuis voor Zuid-West-Vlaanderen. Beide elementen zijn een onderdeel van het kwaliteitshandboek en worden hier in bijlage opgenomen.

Naast deze algemene doelstellingen die kaderen binnen een groter geheel van werkvormen heeft DIVAM nog een specifieke doelstelling, nl.: via de herstelgerichte en constructieve maatregelen jongeren de kans geven hun verantwoordelijkheid te nemen in het nadeel dat ze aan anderen hebben berokkend.

3. Methodologie en werkingsprincipes in het omgaan met jongeren in het kader van een herstelgerichte en constructieve maatregel.

3.1. Methodologie.

DIVAM staat in voor de verantwoorde opstart, begeleiding en afsluiting van vijf soorten methodologieën binnen de herstelgerichte en constructieve maatregelen: gemeenschapsdienst, sociale vaardigheidstraining, herstelbemiddeling, herstelgericht groepsoverleg en ouderstage.

3.1.1. Gemeenschapsdienst.

Een eerste methodologie is de *gemeenschapsdienst*. Dit houdt in dat een jongere, via vonnis van een jeugdrechtbank, voor een aantal uren onbezoldigde arbeid dient te verrichten in een voorziening van openbaar nut. Deze maatregel is duidelijk sanctionerend.

In tegenstelling tot wat men zou kunnen denken, is de toepassing van een gemeenschapsdienst geen nieuw antwoord op delinquentie. De gemeenschapsdienst vindt zijn oorsprong in de Engelse *Community Service Order* (CSO), die reeds in 1972 werd ingevoerd. Aanvankelijk was dit slechts bedoeld voor volwassenen, maar door een wijziging in de *Criminal Service Act* in 1982 werd de CSO ook mogelijk voor jongeren vanaf 16 jaar. Later volgden Nederland en België dit voorbeeld.

In Nederland begon men in 1980 te experimenteren met wat men 'taakstraffen' noemde. Een taakstraf vormde een alternatief voor een korte vrijheidsberovende straf, en leunt het best aan bij de door ons gekende gemeenschapsdienst. Taakstraffen worden in Nederland sedert 1983 aan jongeren opgelegd en zijn formeel opgenomen in de Wet op het Jeugdstrafrecht, die op 1 september 1995 van kracht is geworden.

In Vlaanderen startte in 1982 jeugdrechter Peeters en de sociale dienst van de jeugdrechtbank Mechelen met een experiment rond alternatieve sancties. Later volgden verschillende arrondissementen, die op aanmoediging van de Administratie van de Vlaamse Gemeenschap een project alternatieve maatregelen hebben opricht. Ondertussen zijn er in Vlaanderen zo'n negental diensten die instaan voor de uitwerking van de gemeenschapsdienst.¹

¹ Hierbij dient de opmerking te worden gemaakt dat veel diensten, naast gemeenschapsdienst, instaan voor andere maatregelen zoals leerprojecten en herstelbemiddeling.

3.1.2. Sociale vaardigheidstraining.

Een tweede methodologie is de *sociale vaardigheidstraining*.

Een sociale vaardigheidstraining is te zien als *een vormend project met als doelstelling het eigen probleeminzicht bij de jongere te verhogen en/of een aantal sociale vaardigheden aan te leren of bij te sturen*.

Een dergelijke maatregel is *(ortho)pedagogisch van aard en gericht op verhoging van het eigen inzicht en gericht verhogen van de sociale competentie van de jongere*. Doel is hier *verdere escalatie van de problematiek en/of recidive te voorkomen*.

Een centraal element in de sociale vaardigheidstraining is het concept *empowerment*. Via dit concept sluiten we aan bij bestaande vaardigheden en versterken we potentiële vaardigheden in de jongere en zijn omgeving.

Net zoals het bij de gemeenschapsdienst het geval was, vinden we de ontstaansgeschiedenis van leerprojecten in het algemeen terug in het buitenland, namelijk in de 'community-based sanctions' van de Verenigde Staten en Groot-Brittannië. Vooral de 'Intermediate Treatment' projecten ingeschreven in de '*Children and Young Persons Act*' van 1969, vormden een belangrijke inspiratiebron voor de ontwikkeling van leerprojecten in Nederland begin de jaren '80. Veel van de momenteel aanwezige expertise in Vlaanderen is afkomstig uit Nederland, zoals de projecten 'Slachtoffer in Beeld' en 'sociale vaardigheidstrainingen'.

3.1.3. Herstelbemiddeling.

De derde methodologie die door DIVAM wordt aangeboden is de herstelbemiddeling tussen minderjarige dader(s) en min- of meerderjarig(e) slachtoffer(s).

Bemiddeling of 'mediation' is een methode om de herstelgerichte benadering in de praktijk te brengen. Dader(s) en slachtoffer(s) worden daarbij als eerste betrokkenen aangesproken. Zij worden door een derde, neutrale persoon bijgestaan om (direct of indirect) met elkaar in contact te treden. Er ontstaat een communicatie over de feiten en de achtergronden. De partijen vormen zich wederzijds een realistisch en niet-stereotiep beeld van wat er gebeurd is en van elkaar. Gevolgen, noden en verwachtingen worden op een persoonlijke wijze uitgewisseld. Vanuit deze dialoog wordt door de partijen zelf inhoud en betekenis gegeven aan het 'herstel'.

Vandaar de volgende definitie:

'Bemiddeling is een dienstverlening waarbij een neutrale derde op een methodisch onderbouwde wijze poogt een vrijwillig en vertrouwelijk communicatieproces tussen confligerende partijen (en hun omgeving) op te starten en/of te stimuleren. Bedoeling is de rechtstreeks bij het conflict betrokkenen zelf in staat te stellen tot het formuleren en het onderling confirmeren van randvoorwaarden tot pacificatie en herstel.'

Het eerste initiatief inzake herstelbemiddeling voor minderjarigen in Vlaanderen ging uit van de Leuvense dienst Oikoten vzw. Alvorens deze dienst in 1987 van start ging met een project herstelbemiddeling, hadden ze reeds een vijftal jaar ervaring met de onthemingstochten naar Santiago de Compostella. De achterliggende visie achter deze tochten was uitgesproken emancipatorisch, en dus t.a.v. het beschermingsdenken in de Jeugdwetgeving erg vernieuwend. Het uitgangspunt dat men hanteert is dat men jongeren niet helpt door hen te beschermen, maar door hen als een volwaardige persoon een reële verantwoordelijkheid te geven.

Via de tochten naar Santiago de Compostella konden deze jongeren zichzelf, hun omgeving en de jeugdrechter aantonen dat ze wel degelijk in staat waren iets positiefs te realiseren. Voor Oikoten zelf was het feit dat deze tochten positieve effecten sorteerden niet onbelangrijk. Hierdoor kon de dienst een zeer grote credibiliteit opbouwen en bij de gerechtelijke instanties, bevoegd voor minderjarige delinquenten, een bereidheid vinden om ook mee te werken aan andere initiatieven die eveneens de verantwoordelijkheid van de minderjarige als uitgangspunt namen, zoals bijvoorbeeld de herstelbemiddeling voor minderjarigen.

Het moge duidelijk zijn dat deze ontstaansgeschiedenis ertoe leidde dat herstelbemiddeling aanvankelijk sterk op de dader georiënteerd was. In zekere zin werd het slachtoffer 'gebruikt' om aan de dader de kans te geven verantwoordelijkheid op te nemen. Dit werd snel bijgestuurd, aangezien benadeelden niet opgezet waren met een rol in functie van het pedagogisch nut voor de dader. Benadeelden eisten voor zichzelf een volwaardige erkenning in hun rol van slachtoffer op.

Lange tijd was het gerechtelijk arrondissement Leuven, waar Oikoten herstelbemiddeling voor minderjarigen organiseerde, het enige gerechtelijk arrondissement in Vlaanderen waarin dader- slachtofferbemiddeling voor minderjarigen werd georganiseerd. Pas in 1995 werd herstelbemiddeling voor minderjarigen ook mogelijk in het gerechtelijk arrondissement Brussel. Het bemiddelingsbureau van de dienst BAS! zorgde er voor een bemiddelingsaanbod. De idee van herstelbemiddeling sijpelde dus stilaan binnen in de Bijzondere Jeugdzorg. Op grond hiervan kreeg Oikoten in november 1998 de opdracht van de Vlaamse overheid om het project 'herstelbemiddeling minderjarigen' in drie gerechtelijke arrondissementen te implementeren. Kort daarop, in maart 1999, pleitte het Vlaams Parlement in een resolutie voor een veralgemening en een standaardisatie van het aanbod inzake de zogenaamde alternatieve afhandelingen voor minderjarige delictplegers, waaronder men leerprojecten, gemeenschapdienst en herstelbemiddeling verstaat.

Onder invloed van deze resolutie moedigde de Vlaamse administratie voorzieningen in de Bijzondere Jeugdzorg actief aan om projecten inzake alternatieve herstelgerichte maatregelen in te dienen. De doelstelling was dat per gerechtelijk arrondissement deze afhandelingsvormen zouden worden uitgewerkt door 1 dienst, zodat ze over het hele Vlaamse land ter beschikking zouden staan van de gerechtelijke overheden.

3.1.4. herstelgericht groepsoverleg.

Een herstelgericht groepsoverleg, of Hergo, is een overleg waarbij het slachtoffer en zijn achterban samen met de jongere, zijn ouders, vertrouwensfiguren, advocaat en politie onder begeleiding van een onafhankelijke moderator samen een oplossing zoeken voor de mogelijke gevolgen van het misdrijf.

De Hergo richt zich naar jongeren die ernstige feiten hebben gepleegd, en die voor een Jeugdrechter zijn verschenen. Alhoewel de jongere zich reeds op Jeugdrechtbankniveau bevindt, kan de Jeugdrechter een Hergo voorstellen. Dit impliceert dat men een Hergo kan weigeren. Indien de jongere hierop ingaat, stelt de Jeugdrechter de zaak voor een periode uit. Dit geeft aan een moderator de kans om een Hergo te organiseren.

Voorafgaandelijk aan de praktische opstart van een Hergo wordt bij alle partijen nagegaan of er bereidheid is om deel te nemen.

In het verloop van een Hergo kunnen vier fasen onderscheiden worden:

Introductie: tijdens de eerste fase van de Hergo worden kort de doelstellingen overlopen door de moderator. Deze zijn:

1. verwelkoming van de aanwezigen en voorstellingsronde;
2. creëren van een veilige ruimte voor de aanwezigen;
3. toelichten van de rol van de verschillende aanwezigen;
4. toelichting van de spelregels;
5. ondertekening van de aanwezigheidslijst en vertrouwelijkheid;
6. toelichting van het verloop van de hergo.

Overleg: na de introductie wordt er overgegaan tot de fase van het overleg. Deze fase start door het voorlezen van het PV/de feiten door de politie. Na het voorlezen wordt er teruggekoppeld naar het slachtoffer en zijn steunfiguren. De jongere en zijn steunfiguren tenslotte krijgen de kans om hun visie weer te geven.

Privé-overleg: in deze derde fase zonderen de jongere en zijn steunfiguren zich af om een voorstel van herstel op papier te zetten. Dit voorstel focust op herstel op een drietal vlakken:

- herstel aan het slachtoffer;
- herstel aan de samenleving;
- recidive vermijden.

Afronding: na het privé-overleg, dat toch een tijdje kan duren, stelt de jongere zijn plan voor. Dit intentieplan wordt door alle aanwezigen becommentarieerd, waarbij er constructieve suggesties kunnen worden gedaan.

Het intentieplan wordt zeer concreet opgesteld: wat zal de jongere wanneer doen? Wie volgt de jongere daarin op? Aan wie rapporteert men over de al dan niet uitvoering? Zodoende weet iedereen wat wordt verwacht en kan men de uitvoering effectief opvolgen.

Eens het intentieplan is ondertekend (na goedkeuring van iedereen), sluit de moderator de Hergo af. De verdere gerechtelijke procedure wordt uitgelegd, wat het formele karakter van het intentieplan benadrukt. Het intentieplan wordt aan de Jeugdrechter bezorgd, die het plan (gedeeltelijk) kan goedkeuren.

3.1.5. ouderstage.

De ouderstage is een vormingspakket waar met ouders wordt stil gestaan bij en geoefend wordt rond opvoedingsvaardigheden. Het pakket omvat 30 uur vorming, waarvan 20 uur in groep en 10 uur individueel wordt gegeven.

Tijdens de uren groepsvorming wordt er gefocust op het uitwisselen van informatie en het oefenen van ouderlijke vaardigheden, daar waar in het individuele deel ruimte is om vaardigheden toe te passen op de eigen situatie.

Net als de overige werkvormen bestaat de ouderstage uit een aantal stappen.

Stap 1 – voorbereiding en kennismaking: tijdens deze eerste stap wordt het dossier door parket of jeugdrechtbank doorverwezen naar DIVAM. Een kennismaking wordt georganiseerd met de desbetreffende ouder(s), waarbij volgende aandachtspunten aan bod komen:

1. inhoud, doelstellingen en mogelijkheden van de ouderstage;
2. afspraken rond samenwerking;
3. informatieverstrekking rond evaluatie en verslaggeving;
4. nagaan van de verwachtingen van de ouders;
5. praktische afspraken en planning.

Stap 2 – begeleidingsfase: in deze fase worden deels groepsessies en individuele sessies georganiseerd. Tijdens deze sessies komen onderwerpen als ouderlijke vaardigheden, strafrechtelijke en burgerrechtelijke verantwoordelijkheden,... aan bod. Ook concrete vragen van ouders kunnen worden behandeld.

Stap 3 – evaluatie: de laatste fase wordt er zowel in groep als individueel geëvalueerd. Na het positief beëindigen van de ouderstage krijgen de ouders een attest.

3.2. Werkingsprincipes in het omgaan met jongeren in het kader van een herstelgerichte en constructieve maatregel.

Werkingsprincipe 1 - elke minderjarige is uniek.

Elke herstelgerichte en constructieve maatregel, ongeacht de invulling, dient op maat van de jongere gesneden te zijn. Dit betekent dat de begeleider die de maatregel organiseert rekening dient te houden met de persoonlijkheid van de jongere, schoolmomenten,...

Werkingsprincipe 2 – een herstelgerichte en constructieve maatregel dient een jongere te responsabiliseren.

Minderjarigen dienen van hun 'nog niet' status omgevormd te worden tot verantwoordelijke wezens. De jongere gaat expliciet akkoord met het uitvoeren van een maatregel en weet vooraf wat deze zal inhouden. Daarnaast wordt een jongere nauw betrokken bij de inhoudelijke uitwerking van een maatregel. Hij/zij kan bv. mee kiezen op welke plaats de gemeenschapsdienst zal worden verricht, welke vaardigheden er tijdens een sociale vaardigheidstraining zullen worden aangepakt, of op welke wijze hij een slachtoffer wil vergoeden in het kader van een herstelbemiddeling.

Werkingsprincipe 3 – rechtswaarborgen.

Gedurende het verloop van het ontstaan van het feit tot en met de tweede zitting, dienen alle rechtswaarborgen van iedere partij, en dus de betrokken minderjarige, verzekerd te zijn zoals dit in het volwassen strafrecht het geval zou zijn.

Naast het feit dat de jongere erkent het als misdrijf omschreven feit te hebben gepleegd, staat de dienst achter het principe dat alleen een Jeugdrechter een gemeenschapsdienst en/of een sociale vaardigheidstraining kan opleggen. Dit na hierover voorstellen te hebben ontvangen van de consulent(e).

De discussie omtrent de rechtswaarborgen stelt zich des te scherper in het kader van een herstelbemiddeling. Immers, er wordt een poging ondernomen om het conflict zonder de tussenkomst van een Jeugdrechter te regelen. De herstelbemiddelaar dient dan bijzondere aandacht te hebben voor de rechten van elke partij, zonder de ene boven de andere te verkiezen. Om de rechtswaarborgen in het kader van een herstelbemiddeling nog beter te waarborgen, is er tevens bijstand voorzien van een advocaat die de betrokken jongere kan adviseren over de te nemen beslissingen in een bemiddeling.

Werkingsprincipe 4 – de herstelgerichte en constructieve maatregel is sanctionerend van aard.

Aangezien de gemeenschapsdienst en de sociale vaardigheidstraining opgelegd worden door de Jeugdrechtbank, situeren deze maatregelen zich binnen een sanctionerend kader. De minderjarige is immers verplicht de opgelegde maatregel uit

te voeren. Een ander sanctionerend element zit hem in het feit dat de jongere in zijn vrije tijd ('s avonds, woensdagnamiddag, weekend) de opgelegde maatregel moet nakomen. Ook het niet bezoldigd worden voor bv. een gemeenschapsdienst en de controle op de effectieve en degelijke uitvoering van zijn herstelgerichte en constructieve maatregel dragen bij tot het effect.

Werkingsprincipe 5 – de herstelgerichte en constructieve maatregel heeft een herstelgericht karakter.

Naast een sanctionerend element, heeft een herstelgerichte en constructieve maatregel ook een herstelgericht element: wat kan een jongere doen om hetgeen is gebeurd, goed te maken ?

Al naargelang de maatregel, wordt hier een andere invulling aan gegeven.

Het herstelgericht karakter is natuurlijk het makkelijkst zichtbaar bij een *herstelbemiddeling*. Hier krijgen dader en slachtoffer immers de kans, indien ze dit wensen, rechtstreeks contact te hebben met elkaar.

Bij een *sociale vaardigheidstraining* wordt het herstelgerichte element benadrukt door tijdens een vast moment stil te staan bij het slachtoffer en zijn slachtofferschap, nl. de gevolgen, gevoelens en verwerking.

Een *gemeenschapsdienst* tenslotte kan op twee manieren een herstelgerichte invulling krijgen. Ten eerste kan er worden gezocht, in de mate van het mogelijke, het delict zo sterk mogelijk te linken aan de werkplaats. Ten tweede kan er net zoals bij de sociale vaardigheidstraining, een aantal uren vorming worden gegeven over het slachtoffer.

Werkingsprincipe 6 – pedagogisch effect van een herstelgerichte en constructieve maatregel.

De uitvoering van een opgelegde maatregel moet zinvol en haalbaar zijn voor een minderjarige. De jongere wordt niet geïsoleerd, maar wordt geconfronteerd met de maatschappelijk context.

In een sociale vaardigheidstraining ligt het pedagogische in het aanleren van nieuwe of versterken van reeds bestaande vaardigheden. Dit moet de jongere in staat stellen gesterkt deel te nemen aan alle facetten van het maatschappelijk leven.

Bij een gemeenschapsdienst daarentegen ligt het pedagogisch effect eerder op praktisch vlak: werken in een vastgelegde structuur (vb. binnen een vast tijdsbestek werken), werken met andere mensen en taken uitvoeren die men misschien niet graag doet.

Bij herstelbemiddeling tenslotte ligt het pedagogische meer op het communicatieve vlak. Tijdens indirecte en vooral directe gesprekken wordt aan de betrokken minderjarige duidelijk gemaakt (o.a. door het slachtoffer) dat hetgeen werd gedaan, niet door de beugel kan.

Werkingsprincipe 7 – de herstelgerichte en constructieve maatregel dient een duidelijke link te hebben naar het (de) gepleegd(e) feit(en).

Aangezien een jongere enkel bij DIVAM terecht kan komen door het plegen van een als misdrijf omschreven feit, is het evident dat er – ongeacht de maatregel – hier aandacht aan wordt geschonken.

Werkingsprincipe 8 – samenwerking met alle relevante partijen.

In het kader van herstelgerichte en constructieve maatregelen is samenwerking met een aantal partijen niet uit te sluiten. De meest evidente samenwerking is deze met de **jongere en zijn ouders/wettelijke voogd**. De maatregel staat of valt immers met de medewerking die men krijgt om alles tot een goed einde te brengen.

Daarnaast is de samenwerking met de **jeugdrechtbank** en de **sociale dienst van de jeugdrechtbank**. De samenwerking met deze twee actoren speelt zich vooral af op praktisch vlak, nl. in het kader van dossiers, maar ook meer op een structureel vlak, bv. tijdens overlegmomenten zoals het samenwerkingsverband.

Een derde belangrijke partner waar DIVAM mee samenwerkt is het **parket**. De samenwerking met het parket is te vergelijken met de samenwerking met jeugdrechtbank en de sociale dienst van de jeugdrechtbank. Het enige verschil is dat, op dossiervlak beschouwd, de samenwerking vooral gericht is op herstelbemiddeling.

4. Praktische informatie

Inrichtende macht

DIVAM maakt deel uit van de Vereniging Ons Tehuis voor Zuid-West-Vlaanderen. Deze inrichtende macht is een samenwerkingsverband van de O.C.M.W.'s van Ieper, Kortrijk, Poperinge, Waregem en Wervik.

Voorzitter: dhr. Danny Verhaeghe

Secretaris: dhr. Bruno De Backer

Algemeen directeur: dhr. Filip De Baets

Personeelssamenstelling

Bauke Pouseele, master in Social Work

Verantwoordelijke

Lindsey Allewaert, gegradueerde assistent in de psychologie

Medewerker ouderstage

Herman De Wispelaere, licentiaat in de criminologie,

Medewerker herstelbemiddeling

Medewerker herstelbemiddeling

Maxim Vermeeren, gegradueerde in de orthopedagogie

Medewerker gemeenschapsdienst

Nele Vandecasteele, gegradueerde in de orthopedagogie en gegradueerde sociaal werk, optie maatschappelijk werk

Medewerker sociale vaardigheidstraining

Bereikbaarheid

DIVAM is te bereiken op het volgende adres:

Poperingseweg 30

8900 Ieper

tel 057/ 22 62 89

fax 057/ 22 62 92

e-mail: divam@onstehuis.net

Permanentie:

Maandag van 8u. 30 tot 19u.00

Dinsdag van 8u. 30 tot 19u.00.

Woensdag van 8u. 30 tot 19u.00

Donderdag van 8u. 30 tot 19u.00

Vrijdag van 8u. 30 tot 16u.

Als er tijdens deze periode niemand te bereiken is op het vast telefoonnummer, wordt er doorgeschakeld naar de GSM, waar men al dan niet een boodschap kan inspreken.